

Οι Βυζαντίνοι στους χρόνους του Ιουστινιανού είχαν το κουράγιο να φωνάξουν σ' ένα κοτζάρι Αύτοκράτορα μέσα στόν Ιππόδρομο :

— «Φεύδεσαι, Γαΐδαρε!»

Τὰ θεωρεῖα τῆς Βουλῆς ἔμειναν βουλαῖ. Τί νὰ σήμανε αὐτὴ η βουλαῖμαρα τους; Ή πᾶς χώνεψαν τὶς φευτιές; «Η πᾶς οἱ κοινοβουλευτικὲς φευτιὲς ἀρχισαν πιὰ νὰ μὴ κάνουν καμμιὰ ἐντύπωση στὸν κόσμο; Θὰ τὸ εὐχόμαστε νάταν τὸ δεύτερο.

ΤΗΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ

Ιεδομαδαὶ η Βουλὴ μας δούλεψε στὰ γερὰ καὶ τάποτε λέσματα τῆς πατριωτικῆς δουλειᾶς τῆς φανήκανε στὸν «Ἐφημερίδη τῆς Κυθερώνησεως» ὅπου σ' ἔνα φύλλο μονάχα, στὸ φύλλο τῆς 26 Φεβρουαρίου, δημοσιεύθηκαν 92, μὲ τὸ συμπάθειο, προσωπικὲς μεταβολές.

Τὴν μεγαλύτερη δουλειὰ τὴν ἔκανε ὁ κ. Στάκης, ὁ ἀναμορφωτὴς τῆς Πλατείας, καὶ γι' αὐτὸν στὸ μερτικό του πέρτουν 62 μεταβολές. Στὸ μερτικό του κ. Σιμοπόδου πέρτουν 16, στὸ μερτικό του κ. Θεοτόκη 14 καὶ στὸ μερικό του κ. Λεβίδη μονάχα 2. Νὰ μᾶς ζήσουν καὶ νὰ τοὺς χαιρέμαστε!

Ο ΠΙ ΘΕΛΕΤΕ

— «Αν ἡ Βουλὴ, ἐδούλευε μὲ τὰ σωστά τὰς, κι' δχι μὲ λόγια θὲ τῆς Ιστέλναμε νὰ κρίνῃ μιὰ ἀναθεώρηση τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ποὺ φίλος δικηγόρος, εἰδίκες στὰ ποινικά, μᾶς κατάτερωσε.

— Σύμφωνα μὲ τὸ σ/έδιο τοῦ φίλου μας, γιὰ νὰ ἐλαττωθοῦν τὰ ἐγκλήματα, πρέπει νὰ ἐπιβληθοῦν στοὺς κακούργους βαρύτερες ποινὲς ἀπὸ τὶς σημερινές.

— «Εκεῖνος δηλ. ποὺ σκοτώνει «ἀποσυνελεγέτως καὶ ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὡμηρίᾳ» πρέπει νὰ καταδικάζεται νὰ διαβάζῃ τὰ Γεωγραφικὰ ἀρθρά τοῦ κ. Κανελλίδη.

— «Αν σκοτώσῃ «έκ προμελέτης καὶ ἐσκεμμένως» νὰ καταδικάζεται νὰ ιδῇ στὸ θέατρο τοὺς «Ισαύρους» τοῦ Ραγκαβῆ

— «Εκεῖνος ποὺ σκοτώνει τὸν πατέρα του νὰ καταδικάζεται νὰ κάνῃ διάλεξη στὰ «Παναθηναϊκα» τοῦ κ. Μουχλίδη.

— «Εκεῖνος ποὺ κάνει «ληστεῖα μετὰ φόνου» νὰ καταδικάζεται νὰ τὸν κρίνῃ ὁ κ. Εφρύστουλος, κτλ.

10 ΑΡΧΑΙΑ ΦΙΔΛΟΓΙΑ

ΔΟΓΓΟΥ

ΔΑΦΝΗΣ ΚΑΙ ΧΛΟΗ

Μετάφραση Ηλία Π. Βουτσερίδη

Καὶ προτήτερα ἀπὸ τὰ γνεψίματα κ' ἀπὸ τὸ γέλοιο τὸ καταλλαῖο· μὰ τότες, ἀφοῦ ἀπὸ τὸ πρῶτη προφασίστηκε στὸ Χρώμη, ὅτι θὰ πάει σὲ μιὰ γειτόνισσα τῆς ἐτοιμόγεννην, τοὺς παρακολούθησε κι' ἀφοῦ κρύψτηκε σὲ καποια χαμόκλαδα, γιὰ νὰ μὴ φαίνεται, ἀκουσεν δῆλος ὅσα εἶ παν, εἶδεν δὲς ὅσα ἔκαμαν· μήτε τῆς ξεφυγεν πᾶς ἔκλαψεν διάστρης. Ἐπειδὴ λοιπὸν συμπόνεσε τοὺς δύστυχους καὶ νόμισε ὅτι ἥρθεν διπλῆ εὔκαιρια καὶ γιὰ τὴν σωτηρίαν ἔκεινάνε καὶ γιὰ τὴ δική της πενυμιά, σοφίζεται κατὶ τέτοιο. Τὴν ἄλλη μέρα ἀφοῦ προφασίστηκεν ὅτι πάει στὸν ἐτοιμόγεννη γυναικα, φανερὰ στὴ βαλανιδιά, ποὺ καθουνταν δ' Δάφνης κ' ἡ Χλόη, φτάνει καὶ σὲν καμάθηκε ἀπαράλλαχτα τὴν ταραγμένη,

— «Ἄντα τὰ λόγια καταλεβάνεται πῶς τὸ νόμοσχέδιο αὐτὸν εἶναι ἀδύνατο νὰ φυσισῇ καὶ νὰ γίνῃ νόμος τοῦ Κράτους, ἀφοῦ κι' αὐτὸν οἱ νόμοι τὸν Δράκοντα, ποὺ εἶναι πολὺ μαλακότερος ἀπὸ αὐτούς, ἔχαραχτηρίστηκαν ἀπὸ τοὺς Ἀρχαίους Ἀθηναίους ὡς θηριώδεις καὶ ἀποτρόπιοι.

— Ήδη γιορταστῇ, λένε, ἡ φιλολογικὴ εἰκοσιπεντετηρίδα τοῦ ἀγαπητοῦ μας φίλου κ. Γ. Στρατηγῆ.

— Ποὺλ δίκαια, ἀφοῦ μάλιστα ἐγιόρτασαν τὴν εἰκοσιπεντετηρίδα τοὺς δ. κ. Δ. Γρερρ. Καμπούρογλος, δ. κ. Μπάμπης «Ἀννινος καὶ πρόκειται νὰ τὴν γιορτάσῃ μεθαύριον καὶ δ. κ. Κουρούπης.

— Κάποιος ίδειρισε τὸν κ. Μιστριώτη εἰκοσικαριώνην δινομαστικὴν ἀπόλυτον.

— Τὸ καινούργιο του αὐτὸν δνομα δὲν μᾶς φαίνεται ἀσχημό.

— «Ο Πολίτειος «Ταχυδρόμος» σ' ἔνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα φύλλα του ἀναμασάει τὶς ἀνοησίες τῶν «Καιρῶν καὶ τοῦ Κουφούπη πῶς πρέπει ἡ Ἐλλην. Κυθέρωση νὰ ὑποδείξῃ φιλικὰ στὴ Γαλλικὴ Κυθέρωση πῶς εἶναι παράνομος διορισμὲς τοῦ Ψυχήρη κτλ.

— Τὸ νοστιμότερο ἀπὸ τὸ φλογερὸ αὐτὸν ἀρθρὸ εἶναι, δὲς δ. κ. Ν. Δεληγιάνης καὶ δλ' οἱ ἀλλοι πρέσβεις, ἀναγνωρίζονται διὰς εἴπισημοι, ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐλληνικῆς γλώττας!»

— Οὕτε νὰ γελάσηκανένας δὲν μπορεῖ μερικὲς φορές. Τὶ κρέμα!

— «Ο κ. Α.κ. Μακεδονίας, δ γνωστὸς ποιητὴς τῆς πατριωτικωτάτης «Καραβίας» δημοσιεύει στὸ «Σκρίπ» τῆς περιστήνης Τετάρτης ἐμβριθέστατο ἄρθρο κριτικὸ γιὰ τοὺς Ραγκανθηδικοὺς «Ισαύρους».

— «Ο κ. Μακεδονίας θυμάζει τοὺς «Ισαύρους», ἀπαράλλαγτα δπως κι' δ. κ. «Ισαύρος θὰ ἐθύμαζε τὴν «Εκράβηα» του.

— Κι' δ διδομαδιάτικος φιλολογικὸς διάλογος.

— «Διτίθασε τὴν κρίση τοῦ κ. Ενεοπόδου στὸ «Παναθηναϊκα» γιὰ τὸ «Ραγισμένο ποτήρι» τοῦ Πολέμη;

— Τέτοια πράγματα, φίλατέ μοι, δὲν διαβάζονται. Δίδονται σὲ σκονάκια, δημας ἡ Γιαλάπη καὶ ἡ Ἰππεικακούνα!

Ο ΙΔΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ Παρακοιμώμενο. Ποὺλ σωστὴ ἡ παρατήρησῆ σας «Ἐπερπε δ. κ. Μιστριώτης, ἀν ἐνδιαφερόταντες ἀληθινὰ γιὰ τὴ γλώσσα, νὰ ζητήσῃ νὰ παυθῇ κι' δ. κ. Κλέωνας ποὺ ρεζίψε τὴν καθαρεύουσα μὲ τοὺς «Ισαύρους» του. — κ. Βιοπλαστή. Κίθε ἄλλο. «Αν δουλευει ἀνθρύσια δ. κ. Λουκόπουλος, μποροῦτε νὰ τυπώνῃ καὶ δράματα καὶ δ, τι ἄλλο ηθελε. Ποιός μπορεῖ νὰ κατακρίνῃ ποτὲ τὸν εἶπε:

— «Διδού με, Δάφνη, τὴν κακομοίρας γιατὶ ἀπὸ τὶς εἰκοσι χῆνες μου μιὰ τὸν πιὸ καλὴ ἔνας ἀητὸς μαρτραῖς καὶ ἐπειδὴ σήκωσε μεγάλο φόρτωμα, δὲ μπροστες πετωντας νὰ πάσει σ' ἔκεινο τὸ συνιθισμένο του ἀφύλλο βράχο». παρὰ σ' αὐτὴν ἐδὼ τὴ χαμηλὴ λαγκάδα ἔπεσε. «Εσύ λοιπὸν γιὰ τ' ὄνομα τῶν Νυμφῶν κι' ἔκεινου τοῦ Πάνα, ἀφοῦ μπεῖς στὴ λαγκάδα, σῶσε μου τὴ χῆνα· γιατὶ φοβάμαι μονάχη μου νὰ μπῶ. Κ' λίσως νὰ σκοτώσεις καὶ τὸν ἰδίο τὸν ἀητὸ καὶ νὰ μὴ σᾶς ἀρπάζεις πιὸ πολλὰ ἀρνιὰ καὶ κατσίκια· καὶ τὸ κοπάδι ὡς τότες θὰ τὸ φυλάξεις ἡ Χλόη· χωρὶς ἄλλο τὸν γνωρίζουν τὰ γιδια, γιατὶ πάντα μαζῆ σου βόσκει.

IA'. Χωρὶς νὰ υποψιαστεῖ τίποτις ἀπὸ τὰ μελ-

λούμενα δ Δάφνης, ἀμέσως σηκώνεται κι' ἀφοῦ πῆρε τὴν ἀργκλίτσα του, ἀκολουθοῦσε τὴν Λυκαίνιο· κι' αὐτὴν τὸν ἔφερνε διο μπόρουσε μακριὰ ἀπὸ τὴ Χλόη· κι' ὅταν στὸ πιὸ δακό μέρος ἔφτασαν κι' ἀφοῦ τὸν παρακαλεσε νὰ καθισουν κοντὰ σὲ μιὰ πηγή, τοῦ εἶπε:

— «Αγαπᾶς, Δάφνη, τὴ Χλόη κι' αὐτὸν τὸ ἔμαθε

— «Γερέσιμο Γαλάνη, καὶ λουστράρει τόσο σεμνὰ καὶ τόσο καλλιτεχνικὰ τὰ παπούστια στὴν ἀρχὴ τῆς δδοῦ Παιφιώνας καὶ ποὺ τὸ βράδυ παγαλνει στὸ «Ωδεῖο καὶ τελειοποιεῖται στὸ βιολί; «Ο κ. Γαλάνης οὖτε τηλεγραφήματα συγχαρητήρια ἐδημοσίευσε ποτὲ, οὖτε ἀράρα ουντογκώδεις ἀναρχικὴ στὶς ἐφημερίδες. — κ. Δάφνη. «Ο Δόγγος τελειώνεις σ' ἓνα μήνα μῆνα «Τσεπερ» ἀπ' αὐτὸν θὰ δημοσιεύσουν ἔνα ανέκδοτο ρομάντσο τοῦ κ. Ψυχάρη, τὸ «Ρουπισῶντας του. Γιὰ τὰλλο ποὺ μᾶς γράφεται δὲν ἔχεται δίκιο. Μή βιαζόσαστε κι' δσα λέτο στὸ γράμμα μέρα ταχικά ἀπὸ τὶς 3—5 μ. μ.—κ. Μίρκ. Γεράν. «Οχι ἀπὸ περφόνηση, μᾶς ἀπὸ τυπογραφικὴ ἀνάγκη ἔγινε. «Ο κ. Ψ. μᾶς ἔγραψε θερμότατα εὐχαριστήρια. «Ελάτε δίχως ἀλλο τὴν Κυριακὴ τάπτευμα στὸ γράφειο» θὰ σᾶς περιμένουμε.

ΚΕΡΔΟΣ 312,140 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναι! 312,140 δραχμὰς ἔδωκε μέγιστο τοῦδε τὸ γράφειον τοῦ περαπλεξμένου κ. Ιω. Φωτίου εἰς τοὺς πελάτες του. «Ητοι ἐκ τῶν ἀγοραστῶν λαχειοφόρων διμολογιῶν ἐκ τοῦ γράφειον του ἔχουν κερδίσει διάφορο ποσά. ἀνερχόμενα εἰς τὸν στρογγυλὸν ἀριθμὸν 327,140 δραχμῶν.

«Ο κ. Ιω. Φωτίου θέλει ν' ἀναβιβάσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς 1,000,000 δραχ. «Ἐπιθυμῶν δὲ ἔνα συμμετάσχωσι τούτων πλειστοὶ αἰτεῖσι τὴν κοινωνίας ὑποβιβάζει τὴν προκαταβολὴν δι' έκστην λαχειοφόρον τῆς Εθνικῆς Τραπέζης εἰς δραχ. καὶ καλεῖ. τοὺς θελοντας ν' ἀγοράσωσι τοικύτην νὰ προσελθωσιν εἰς τὸ τυχηρὸν γράφειον του, ὃπου πάντας θὰ κληροφῆ μετ' ἀμοιβῆς διμολογίας τις καὶ τὶς ζητήσεις. «Ωσαύτως ἀνταπλίζονται καὶ λαχειοφόροι τῆς Εθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν κατέτην εἰς τὸ δρόμον κληρώσιν τῆς 19 Μαρτίου 1904 ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἐκάστη.

«Ωσαύτως ἀνταπλίζονται καὶ λαχειοφόροι διμολογίας τῆς κατέτης Εθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν κατέτην εἰς τὸ δρόμον κληρώσιν τῆς 19 Μαρτίου 1904 ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἐκάστη. Τοῦ ΨΥΧΑΡΗ: «Τόνιρο τοῦ Γιαννίρη

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΣΗ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ

Φίλτατε «Νουμάς».

«Από τις άρχες του Γενέρη είχα σκοπό να σας γράψω κάτι συγγενεύων με το άρθρο του κ. Στέφανου Ρχεϊ «Οι νέοι μας» ήλλει δεν το κατέβασαν γιατί πολλούς λόγους. Γιατό τας γράψω τώρα είναι λίγο άργα.

«Ο κ. Ρχεϊ: πολὺ σωστά τα λέει καὶ πολὺ φιλοτροφημένα. Ήμα μόνο μού έφενε παραξένο, που φαίνεται στὸ ἄρθρο του σάν νὰ ἐπερίμενε τὸ ζήτημα τῆς «Ορέστειας γιὰ νὰ καταλάβῃ πῶς ἡ νεολαία μας δεν είναι γιὰ προσκόπη. Ενώ αὐτὸ ἔπειτε νὰ τὸ ξέρῃ ὅ καθένας καὶ πρὶν νὰ δῃ τὸ τελευταῖο φέρτιμό τους, ἀφ' οὗ ξέρει τὸν τιόπο τῆς ἀνατροφῆς τους τῆς πνευματικῆς. Καὶ βέβαια πῶς θέλετε οἱ δικοὶ μας οἱ νέοι νὰ πρωτοστατοῦν στὸ ξεύλιγμα τῶν νέων Ίδειν, ἵφου δὲν ἡ πνευματική του ζωὴ ἐπέραστε στὴν φυσικὴ μέτρη; Μής ἀφηστεν ἑλεύτερο τὸ δρόμο τῆς σκέψης μας: Μής ἄρχειν νὰ ροῦμε καθηρά τὴν Ἐλευθερία, τὴν ἀλήθεια, τὴν ἐπιστήμη; Απὸ τὴν στιγμὴ πού πέσουμε στοῦ δασκάλου τὰ γέραια, στὴν σκλαβία πέσουμε.

«Ἀλήθεια καὶ ἐπιστήμη ἀπὸ ποὺ νὰ περιμένουμε ἀφοῦ μής βιωτῶντες σὲ ὥκεινον Φευτῆς; Ἐλευθερία γιώμης ποὺ νὰ τὴν εἴσωμε ἀφοῦ προσπαθοῦν νὰ μᾶς πνίξουν καθε τοῦ πνεύματός μας: αὐτενέργεια; Θέλετε ένα παράδειγμα;

Πρόπερου ημούνι μαθητής τῆς τετάρτης τοῦ Γυμνασίου. Εμμαθάναμε Γραμματολογία καὶ δὲξιότημα κ. Γυμνασιάργης ἀπαστοῦντας νὲ ἀτοπογίζομε τὸ μάθημα, καὶ διατελείαμε γάντα «τεῦ ἢ «αὖ» τὸ ἐπρόσθετε ἑγοντας ενὰ διαβίζετε μὲ περισσότεο προσογή». Φυνταστήτε τέρια τὴν μανία του δικα μὲ μέρα ἐστρατηγὰ καὶ τοῦ εἰπα τὸ μάθημα δύο μὲ δικά μου λέγα: «Ἄρ, ισε τὶς φωνές: «Νὲ συγχωρεῖτε κ. γυμνασιάρχα, ἀλλὰ ὅσα σὲ λέω δὲν είναι σωστά»» «Ναί, ἀπαντάει, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὰ ποστηθῆστε γιατὶ δὲν μπορεῖτε ποὺ τὰς νὰ τὰ πῆτε δύως ἢ συγγραφεῖν» «Ἀλλοτε πάλι δὲ καθηγητής τῶν Θρησκευτικῶν ἤθελε νὰ φέρῃ ἔνα ἐπιχείρημα ἀπὸ τὴ Φυσικὴ Δὲν τὸ διέλει δρώς καλά, ἢ τὸ ξέρασε καὶ πολεμοῦσε νὰ τὸ φτάξῃ δύως—δύως καὶ μής ἔλεγεν ἄρες μάρες τότε τοῦ λέω πῶς σὰν νὰ μήν τὰ λέητ ἡ Φυσικὴ δύως τὰλεγεν αὐτός. Καὶ αὐτὸς μὲ ψήσας ἀπερίγραπτο μού κάνει: «Δὲν θὲ συζητήσωμε μαζί. Ήμὲν νάκους δει λέω καὶ νὰ μού τὰ λέεις ἀκριβῶς δύως τὰ λέω, ἀλλοιώς θὲ σὲ ἀποβάλλω!» Αὐτὰ είναι ἀπὸ τὰ μικρότερα, κάθε μέρα τὰ ίδια καὶ γειρότερα γίνονται μέσα στὰ σχολεῖα. «Αν ἀμφιβάλλετε γιὰ τὴν ἀλήθεια τῶν παραδειγμάτων μου μπορεῖτε νὰ ρωτήσετε τοὺς δευτεροετεῖς φοιτητὲς ποὺ βγῆκαν ἀπὸ τὸ γυμνάσιο Νεαπόλεως.

Οι Κινέζοι σφύγγουν μέσα σὲ ξύλα τὰ πόδια τῶν παιδιῶν τους γιὰ νὰ μείνουν ἀπορρικτα καὶ μικρά. Τὸ ίδιο

κάνουν κ' ἕδη οἱ Δασκάλοι στὸ πιεῦμα μας. Τὸ σφύγγουν ἔλυπητα μέσα στὰ ἀλύγιατα δεσμά τοῦ σχολαστικούς καὶ μᾶς τὸ κάνουν ἀτροφικό. Καὶ τότε πιὰ πῶς θέλετε ἡπ' αὐτὸ τὶς ιδιότητες ποὺ μένο τὸ γερὸ τὸ ἀναρρωτητικό πιεῦμα μπορεῖ νάγκη;

Τώρα θὰ μοῦ πεῖτε πῶς δοσ λέω εἰσι: ὑπερβολικά καὶ πῶς μπορεῖ νάποτενάζουν τὸ ξυγδ τοῦ σχολαστικούς. Δὲ λέω δηλ. Νὰ ξέρατε δρώς πότο δύσκολο εἶναι!

Τὸ ξέρω ἔγω καλλίτερο ἀπὸ κάθε ἄλλον πότο ἐπάλληλα καὶ πότες φορὲς ἐφάνηκα νικημένος, ὡς ποὺ νὰ βγάλω ἀπὸ πάνω μου αὐτὴ τὴν ἀρρώτειαν «Ἐκείνο ποὺ μὲ ὠσέληγης περισσότερο εἴναι ποὺ είμαι ἐπαρχιώτης. «Αν ἔμενα πάντοτε στὴν Ἀθήνα ποὺ δὲ νὰ μούμενα καρδεὶς νὰ διασχω μὲ προσοχὴ καὶ νὰ σλεψθῶ ἀρκετά ἀπάνω τὲ δσα διέβαται. Αθήνα, βίλεπτε αὐτή. «Βγει τὸ Σύνταγμα, τοὺς φίους τους μπόλικους, τὰ θέατρα, διασκεδάσις, ποὺ δὲν σ' ἀφήνουν καίριο. Άλλα μέσα στὴν ἐπαρχιακή μου πόλη τὴ μηχανήτικη, μού ἔμενε περισσότερος καίριος ἀπ' δυον γεισιαζόμουνα. Βγει μοῦ ἔτυχαν ἔργα του Ψυχάρη καὶ τοῦ Παλαιρά, φύλα τοῦ «Νουμά» καὶ διάφορος ἄλλα ἄρθρα ἢ ξέρα ἀνθρώπων ποὺ ἐργάζονται γιὰ τὴν Ἀλήθεια καὶ γιὰ τὴν Ἐλέξ. Περισσότερο δρώς μὲ ὠσέληγης καὶ μὲ βρήθηταν νάποτενάζω τὸ ξυγδ τὴ ἄρθρα τῆς «Ἀστραπῆς», «Ἐσπερινῆς», «Ἀθηνῶν» καὶ ἔτοι... πατειατικῶν καὶ ἐνοσωτηρίων φύλων! Δὲν πιασει τὸν πατειατηρίων πόλιων! Δὲν πιασει τὸν πατειατηρίων πόλιων τὰς σας φανῇ παρίξενον αὐτό, γιατὶ ήταν τὸ παλεβά καὶ τόσο παράλογα δτα ἔγραψαν οἱ πατριωτικοὶ ἀρρογράφοι ποὺ ἔμετως ἐρχότανε ἢ σκέψι σὲ κάθε λογικό πότες ἀρκετοῦς ἰστούς οἱ πτλασιοὶ γαυγιζουν, δὲν τὸ κάνουν γιατὶ συμβάλλει τίποτα παλιόν—τότε νὰ τοὺς δρεσε—άλλα κάτι σωστό, ἀληθινό καὶ πρεπούμενο. Άλλα ξέφυγα ἀπὸ τὸ ζήτημά μας. Μπορεῖ νὰ πῆ κανεῖς:—Πολὺ καλάς μήν είναι πρώτοι στὴν παράδοχη τῶν νέων Ίδεω, ἵφου ἔσοις τοὺς καταντήσανοι δασκάλοι, μα γιατὶ οἱ νέοι νὰ είναι καὶ πρώτοι στὸν κατατρεγμό τους;

«Ω πότα αἴσια ποὺ δὲ φαίνοται, μαζέβονται γιὰ νὰ τοὺς κάνουν τέτιοι; Καὶ δὲλλα ξέρουν τὰ φία τοὺς μέτα στὴν κακή ἀπατείσει. Τοῦ σπουδαστούς δρώς ἢπ' δέλλα είναι τὸ διε πιασούνται καὶ ἀποτελοῦν δέν μεγάλο συνέλιο. Κάπου λέσι οἱ Διαμπροκό ποὺ δέν σύνολον ἀνθρώπων ποὺ δέν σύνολον τὸ διερρούμενο. Δέλλα ξέφυγα τὸ ἀθροίσμα τῶν γαρακτήσων τῶν προσώπων ποὺ τὸ ἀπετελοῦν, ἀλλὰ πάντοτε πολὺ γειρότερο. Ενώνονται λέγει δέλλες οἱ γειρότερες διδότητες ποὺ διεπούνται τὸν πατειατηρίων κοινῶν; εἰς τὰ πρόσωπα αὐτὰ καὶ τότε τὸ σύνολον αὐτῶν είναι παράφοσο καὶ εῖσιμο γιὰ κάθε κατατροφή. Είναι σὰν νὰ δέσης πολλὰ ἀλιγα μαζῆ καὶ ἔπειτα νὰ δίνης δεξιά—ζερή καμποτικές. Καθένας φαντάζεται τὸ μπορεῖ νὰ γίνη τίσε. Στὸ ζήτημα μάλιστα τὴν Ὀρέστειαν είναι καὶ οἱ λόγοι τοῦ Μαστριώτη ποὺ διδότητες στὴν πατειατηρίων στασι να ισχώσῃ. Μὲ τοὺς λόγους αὐτοὺς ποὺ είναι γεράτες καὶ πατειατικά παθητοὶ—οὐδὲς εἰπάτησης διότι τοὺς κακές ιδιότητες τοῦ γαρακτήσων τοὺς προσώπων ποὺ τὸ ἀπετελοῦν, ἀλλὰ πάντοτε πολὺ γειρότερο. Ενώνονται λέγει δέλλες οἱ γειρότερες διδότητες ποὺ διεπούνται τὸν πατειατηρίων κοινῶν; εἰς τὰ πρόσωπα αὐτὰ καὶ τότε τὸ σύνολον αὐτῶν είναι παράφοσο καὶ εῖσιμο γιὰ κάθε κατατροφή. Είναι σὰν νὰ δέσης πολλὰ ἀλιγα μαζῆ καὶ ἔπειτα νὰ δίνης δεξιά—ζερή καμποτικές. Καθένας φαντάζεται τὸ μπορεῖ νὰ γίνη τίσε. Στὸ ζήτημα μάλιστα τὴν Ὀρέστειαν είναι καὶ οἱ λόγοι τοῦ Μαστριώτη ποὺ διδότητες στὴν πατειατηρίων στασι να ισχώσῃ. Μὲ τοὺς λόγους αὐτοὺς ποὺ είναι γεράτες καὶ πατειατικά παθητοὶ—οὐδὲς εἰπάτησης διότι τοὺς κακές ιδιότητες τοῦ γαρακτήσων τοὺς προσώπων ποὺ τὸ ἀπετελοῦν, ἀλλὰ πάντοτε πολὺ γειρότερο. Ενώνονται λέγει δέλλες οἱ γειρότερες διδότητες ποὺ διεπούνται τὸν πατειατηρίων κοινῶν; εἰς τὰ πρόσωπα αὐτὰ καὶ τότε τὸ σύνολον αὐτῶν είναι παράφοσο καὶ εῖσιμο γιὰ κάθε κατατροφή. Είναι σὰν νὰ δέσης δεξιά—ζερή καμποτικές. Καθένας φαντάζεται τὸ μπορεῖ νὰ γίνη τίσε. Στὸ ζήτημα μάλιστα τὴν Ὀρέστειαν είναι καὶ οἱ λόγοι τοῦ Μαστριώτη ποὺ διδότητες στὴν πατειατηρίων στασι να ισχώσῃ. Μὲ τοὺς λόγους αὐτοὺς ποὺ είναι γεράτες καὶ πατειατικά παθητοὶ—οὐδὲς εἰπάτησης διότι τοὺς κακές ιδιότητες τοῦ γαρακτήσων τοὺς προσώπων ποὺ τὸ ἀπετελοῦν, ἀλλὰ πάντοτε πολὺ γειρότερο. Ενώνονται λέγει δέλλες οἱ γειρότερες διδότητες ποὺ διεπούνται τὸν πατειατηρίων κοινῶν; εἰς τὰ πρόσωπα αὐτὰ καὶ τότε τὸ σύνολον αὐτῶν είναι παράφοσο καὶ εῖσιμο γιὰ κάθε κατατροφή. Είναι σὰν νὰ δέσης δεξιά—ζερή καμποτικές. Καθένας φαντάζεται τὸ μπορεῖ νὰ γίνη τίσε. Στὸ ζήτημα μάλιστα τὴν Ὀρέστειαν είναι καὶ οἱ λόγοι τοῦ Μαστριώτη ποὺ διδότητες στὴν πατειατηρίων στασι να ισχώσῃ. Μὲ τοὺς λόγους αὐτοὺς ποὺ είναι γεράτες καὶ πατειατικά παθητοὶ—οὐδὲς εἰπάτησης διότι τοὺς κακές ιδιότητες τοῦ γαρακτήσων τοὺς προσώπων ποὺ τὸ ἀπετελοῦν, ἀλλὰ πάντοτε πολὺ γειρότερο. Ενώνονται λέγει δέλλες οἱ γειρότερες διδότητες ποὺ διεπούνται τὸν πατειατηρίων κοινῶν; εἰς τὰ πρόσωπα αὐτὰ καὶ τότε τὸ σύνολον αὐτῶν είναι παράφοσο καὶ εῖσιμο γιὰ κάθε κατατροφή. Είναι σὰν νὰ δέσης δεξιά—ζερή καμποτικές. Καθένας φαντάζεται τὸ μπορεῖ νὰ γίνη τίσε. Στὸ ζήτημα μάλιστα τὴν Ὀρέστειαν είναι καὶ οἱ λόγοι τοῦ Μαστριώτη ποὺ διδότητες στὴν πατειατηρίων στασι να ισχώσῃ. Μὲ τοὺς λόγους αὐτοὺς ποὺ είναι γεράτες καὶ πατειατικά παθητοὶ—οὐδὲς εἰπάτησης διότι τοὺς κακές ιδιότητες τοῦ γαρακτήσων τοὺς προσώπων ποὺ τὸ ἀπετελοῦν, ἀλλὰ πάντοτε πολὺ γειρότερο. Ενώνονται λέγει δέλλες οἱ γειρότερες διδότητες ποὺ διεπούνται τὸν πατειατηρίων κοινῶν; εἰς τὰ πρόσωπα αὐτὰ καὶ τότε τὸ σύνολον αὐτῶν είναι παράφοσο καὶ εῖσιμο γιὰ κάθε κατατροφή. Είναι σὰν νὰ δέσης δεξιά—ζερή καμποτικές. Καθένας φαντάζεται τὸ μπορεῖ νὰ γίνη τίσε. Στὸ ζήτημα μάλιστα τὴν Ὀρέστειαν είναι καὶ οἱ λόγοι τοῦ Μαστριώτη ποὺ διδότητες στὴν πατειατηρίων στασι να ισχώσῃ. Μὲ τοὺς λόγους αὐτοὺς ποὺ είναι γεράτες καὶ πατειατικά παθητοὶ—οὐδὲς εἰπάτησης διότι τοὺς κακές ιδιότητες τοῦ γαρακτήσων τοὺς προσώπων ποὺ τὸ ἀπετελοῦν, ἀλλὰ πάντοτε πολὺ γειρότερο. Ενώνονται λέγει δέλλες οἱ γειρότερες διδότητες ποὺ διεπούνται τὸν πατειατηρίων κοινῶν; εἰς τὰ πρόσωπα αὐτὰ καὶ τότε τὸ σύνολον αὐτῶν είναι παράφοσο καὶ εῖσιμο γιὰ κάθε κατατροφή. Είναι σὰν νὰ δέσης δεξιά—ζερή καμποτικές. Καθένας φαντάζεται τὸ μπορεῖ νὰ γίνη τίσε. Στὸ ζήτη